ФАКТОРИ ВИБОРУ МЕТОДУ ПРОГНОЗУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

аспірант **Росохата А.С.**

Вибір напрямку інноваційного розвитку промислового підприємства у багатьох випадках враховує те, що може відбутися у майбутньому. Вибір інноваційного напрямку розвитку передбачає комбінацію бачення поточної ситуації та уявлення про можливі зміни. Точність управлінського вибору у передбаченні зовнішніх та внутрішніх умов майбутнього забезпечує високу ймовірність досягнення запланованих цілей. Прогнозування є основним інструментом проведення ефективної стратегічної політики інноваційного розвитку в майбутньому. Прогнозування – процес передбачення майбутнього стану, перспектив змін певного явища чи процесу [1].

Результати прогнозування використовують у багатьох сферах діяльності промислового підприємства, до них можна віднести: маркетинг, збут, інвестиції, фінанси; які дуже тісно поєднані на підприємстві в рамках розгортання інноваційної діяльності. Оскільки будь-яка інноваційна діяльність за своєю суттю орієнтована на майбутнє, то прогнозування створює фундаментальну основу вибору напрямку інноваційної діяльності промислового підприємства. Прогнозування є комплексним процесом, який може одночасно відбуватися на основі різних методів, що поєднують як кількісні дані, так і предметну інформацію.

На сьогоднішній день існує більше 150 методів прогнозування, на практиці застосовуються лише деякі з них. Але все ж таки ця сукупність методів, що вживається є доволі значною. Проблемним питання на сьогоднішній є вибір оптимального методу прогнозування для конкретного підприємства в залежності від напрямку, що прогнозується. Наведемо фактори, які можуть в різній мірі впливати на вибір методу прогнозування взагалі [2]: 1. Час: часовий проміжок прогнозу; терміновість прогнозу; частота оновлення. 2. Необхідні ресурси: математична складність, доступна компанії; комп'ютерні ресурси; фінансові ресурси. 3. Вхідні характеристики: доступність попередніх даних; частота мінливості і діапазон коливання; зовнішня стабільність. 4. Необхідні вихідні характеристики: детальність або ступінь розукрупнення; точність.

Існують думки науковців, що методи прогнозування мають відповідати таким вимогам: поєднання суб'єктивної цінності й об'єктивної значущості оцінок; чітке застосування оцінок, яке не допускає різних тлумачень щодо вибору методів; можливість накопичення статистичної інформації та її використання для прогнозування [1].

Дані фактори впливають на вибір методу економічного прогнозування у будь-якій сфері, але якщо звузити область вибору методу прогнозування до напрямку інноваційного розвитку промислового підприємства, то необхідно наголосити на аспектах, які є вагомими саме в даній сфері. Критерії вибору методу прогнозування повинні враховувати: характерні риси та особливості інноваційної діяльності промислового підприємства, а саме: використання інтелектуальних та технологічних можливостей досягнень науки та техніки; високий рівень реалізації технічних та економічних можливостей організації виробництва та збуту; значний вплив зовнішнього середовища (макро- та мікрооточення); можливість створення та реалізації нововведень на всіх етапах виробничого циклу, а також врахування життєвого циклу підприємства та готової продукції; врахування витрат таким чином, що дозволяє використовувати ціни, сумісні з купівельною спроможністю споживачів; можливість просування товарів та послуг на ринку за допомогою більш ефективного, ніж у конкурентів способу тощо. На основі цих особливостей можна сформувати фактори вибору методу прогнозування інноваційного розвитку промислового підприємства. Так, обраний метод прогнозування напрямів інноваційного розвитку повинен: спиратися на грунтовні дослідження, бути змістовним та конструктивним, здійснювати прогноз на основі кількісних даних,

аналізувати якісні характеристики діяльності підприємства та інноваційних зрушень, має представляти логічний взаємозв'язок формалізованих та неточних характеристик досліджуваних процесів та явищ, враховувати неперевірену, неповну, неточну, суперечливу інформації щодо сучасного та перспективного розвитку подій, аналізувати тренди та тенденції сьогодення, явні та приховані споживацькі запити, ринкові можливості тощо.

Отже, виходячи із наведених критеріїв вибір методу прогнозування інноваційного розвитку промислового підприємства є більш конкретизований та доступним, що в подальшому розкриває перспективи здійснення максимально вірогідного прогнозу.

1. Прийняття управлінських рішень. Навч. посіб./ за ред. Ю. Є. Петруні. – 2-ге вид. – К.: Центр учбової літератури, 2011. – 216 с.
2. Глущенко В.В. Розробка управлінського рішення. Прогнозування – планування. Теорія проектування експериментів / Глущенко В.В., Глущенко І.І. – м. Залізничний: ТОВ НВЦ «Крила», 2000.

Росохата, А.С. Фактори вибору методу прогнозування інноваційного розвитку промислового підприємства [Текст] / А.С. Росохата // Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О.Ф., м. Суми, 6-8 травня 2014 р.: у 2-х т. / За заг. ред.: О.В. Прокопенко, О.В. Люльова. - Суми : СумДУ, 2014. - Т.2. - С. 209-210.